

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

13. évfolyam 4. szám - az Úr 2012. évének április havában

Úton a Hit éve felé - 4. rész

Az áprilisi zsinati dokumentum, az *Apostolicam Actuositatem (Apostoli tevékenység)* kezdetű dekrétum a világi hívek apostolkodását ajánlja figyelmünkbe. Az Egyházközségi Képviselőtestület megújulásának hónapjában ünnepélyes üzenete van minden megkeresztelt ember apostoli tevékenységével kapcsolatban.

Az **előszó**ban megfogalmazódik, hogy a világi Krisztus-hívők apostolkodása keresztény hivatásukból közvetlenül adódik. Ennek széles-körűnek és hatékonynak kell lennie. Az ok részben a paphiány, részben a tény, hogy az egyház jelenléte mutatkozik meg az apostolkodásban.

Az **első fejezet** kifejti, hogy a világi hívek részesednek az Egyház küldetésében, és hozzájárulnak az egész Test növekedéséhez (ld. Ef 4,16). Ez a királyi papság és a szent nemzet tudatából fakad. Ezért folyamatosan szükséges kialakítani és ápolni az apostoli lelkiséget. A világiak tevékeny részvételének célja az evangéliumi igazság és a megszentelés szolgálata, melynek egyik része az evilági rend: a fejlődés és a haladás szolgálata, másik része a karitatív tevékenység: a felebarát szeretete, mindennemű szükség és szükségben lévő segítése.

A **harmadik fejezet** megrajzolja az apostolkodás területeit. Ezek az *egyházi közösségek* (imacsoportok, lelkiségi mozgalmak, liturgikus tevékenység, hitoktatás, plébánián belül világiak, papok, főpásztor együttműködése, missziós művek), *a család* (egyház s társadalom első, eleven sejtje, a hitvestársak, gyerekek, rokonok a kegyelem munkatársai, a hit tanúi), *a fiatalság* (felelősség- és szerepvállalás változó életkörülményeik között, gondolkodásmódjukban, megújuló szociális és gazdasági környezetükben), *a társadalmi környezet* (keresztény szellemmel áthatni a közösségek gondolkodását), *a nemzeteken belüli a nemzetközi esélyek* (a világiak lehetnek a keresztény bölcsesség szószólói).

A **negyedik fejezet** beszél az apostolkodás formáiról, az apostoli művekről (pl. Actio Catholica), azok sokféleségéről, megbecsüléséről és a bennük szolgáló elkötelezett világiakról. Az **ötödik fejezet** kiemeli, hogy a világi hívők kapcsolatait helyes módon kell kialakítani, az egyetértés szellemében és az együttműködés érdekében. A világi hívő tanúságtevőknek élő közösséget kell fenntartani egymással, az egyházi hierarchiával, a lelkipásztorokkal, a nem-katolikusokkal és a nem keresztényekkel.

Végül a **hatodik fejezet** beszél az apostoli munkára való felkészítésről. Ez fontos tevékenység, melynek megfelelő irányelvei, szakképzett nevelői vannak. Az apostoli munkában résztvevőknek és az arra nevelőknek tudniuk kell alkalmazkodni, továbbá számos eszközt alkalmazni az eredményesség és a hatékonyság érdekében. Ilyenek az általános műveltség, tehetség, rendezett életkörülmények, kultúrába és társadalomba való beilleszkedés, személyes adottságok, megfelelő életkor, valamint intézményi eszközrendszerek.

A dokumentum buzdít mindenkit, hogy Krisztus szavára és a Szentlélek ösztönzésére szívesen, készségesen és nagylelkűen válaszoljon. Jézus hív minden világi hívőt a városokba és falvakba, ahová maga is menni készült, és megerősíti őket, hogy fáradozásuk nem hiábavaló az Úrban.

Pető István atya

Események templomunkban

Az elmúlt hónapban egy gyermek, Adrián Márk részesült a keresztség szentségében templomunkban, és volt egy hozzánk tartozó temetés is, Lenkei Géza testvérünket temettük.

Az újjáalakult képviselőtestület tagjai április 29-én a vasárnapi szentmisében tesznek ígéretet a hűséges szolgálatra.

Idén a szokásos októberi időpont helyett tavasszal lesz bérmálás templomunkban. Május 19-én, szombaton jön el Bosák Nándor püspök atya, hogy az esti szentmisében hívja a Szentlelket a szentségre felkészült fiatalokra.

Megújult a képviselőtestület

Eltelt ismét újabb öt év, a hirdetésekből már értesülhetett róla a közösség, hogy a képviselőtestület mandátuma lejárt. Lezajlott a szavazás, és püspök atya kinevezte a választásunk alapján előterjesztett képviselőket. A képviselőtestületnek hivatalból tagjai a péábános, a káplán és a kántor (Dobrócki Emese). A megválasztott tagok: Almásiné Németh Katalin, Báránkó András, Bárány András, Gyarmati Ádám, Kind Imre, Molnár Katalin, Németh István, Némethné Székely Julianna, Pallagné Ruszkabányai Ágnes, Papp Gábor és Takács József. A hajdúsámsoni fiátiát Hamza Imréné, Vasas János és Vas János képviselik.

A testület alakuló gyűlését pénteken az esti szentmise után tartottuk. A tagok titkos szavazással ismét Némethné Jutkát választották meg a közösség világi elnökének, a jegyzői tisztséget Pallagné Ági tölti be, pénztáros Kind Imre.

A képviselőtestületi tagok fogadalomtételére április 29-én a vasárnapi szentmisében kerül sor. A képviselők megígérik, hogy iparkodnak tehetségük legjavát adni az Egyház szolgálatában.

„Én Isten előtti felelősségem tudatában ünnepélyesen megígérem, hogy mint a debreceni Szent Család Plébánia egyházközségi képviselőtestületi tagja, életemmel és munkámmal egyházunk javát akarom előmozdítani, erkölcsi és anyagi értékeit védve. Egyházközségünk lelki és anyagi érdekeit figyelembe véve Isten és az Anyaszentegyház törvényei szerint akarok munkálkodni. Kérem ehhez az Ur Jézus kegyelmét, egyházközségünk védőinek, Szent Józsefnek és Szűz Máriának, valamint egyházmegyénk védőszentjének, Szent Lászlónak pártfogását, a hívek áldozatos támogatását és egyházunk áldását. Amen.

Galgóczi Lajos emlékére

Sajnos kicsiny közösségünket is gyakran emlékezteti arra a Jóisten, hogy porból lettünk, és újra porrá leszünk. Ismét olyasvalakitől búcsúzunk, aki már a templomunk megépülése előtt is szeretett barátunk volt, közösségünk egyik alapítója. Egyik testvérünk így emlékezik rá: A Szoboszlói úti római katolikus elemi iskolában volt a miséző helyünk. A Lali nagymamája, Mihalóczky Augusztá és édesanyja Galgócziné Mária voltak a

sekrestyések. Az államosítás után a Kadosa utcai lakásukba mentették át a kegytárgyakat, és minden vasárnap újra rendezték az oltárt. Lali már otthon felöltözött a ministráns ruhájába, ő vitte a ruhaneműt és közben be is harangozott. Amikor megépült a nagy, Szoboszlói úti iskola, akkor a Galgóczi család őrizte a vasárnapi misézés lehetőségét - amire a kémia szertárban került sor. Itt is Lali segédkezett. Az elsőáldozókat és bérmálkozókat is ő toborozta. Ő volt az utolsó iskolai ministráns, és iskolai hittanra is beíratott tanítvány. Mi többi szülők, mint lapító keresztények, csak templomi hitoktatásra vittük gyermekeinket. Édesanyjával a katonaságtól való leszerelés után is a Szent Anna templomban, a kórusfeljáró mellett a napi 1/2 7-es szentmisén találkoztak. Még a betegsége utolsó stádiumában is kismotorral, bukósisakkal járt oda szentmisére - áldja meg az Isten érte!

Az alkohol rabságából való szabaduláshoz, és a józanság megtartásához Lajos Isten segítségét kérte, melyet többek között a Katolikus Alkoholistamentő Szolgálat által szervezett lelkigyakorlatokon kapott meg. 1998-ban alapította meg a Gamma GT debreceni önszolgáltató csoportját, melynek évekig, - a daganatos betegsége elhatalmasodásáig - aktív szervezője, összefogója volt. 2005-től már házigazdája is, mivel attól az évtől a Forrás Lelki Segítők Egyesülete által fenntartott Szenvedélybetegek Nappali Ellátásának munkatársa lett. Segítői munkájának alapja saját gyógyulásának elmondása, a szerzett tapasztalatok közlése volt.

Életével tett tanúbizonyságot, hogy érdemes küzdeni, mert van szabadulás az italfogyasztás kényszeréből. Erőt adott a segítséget kérőknek: „nekem is sikerült, tehát nem lehetetlen neked sem”. Saját élményű segítőként, személyes hangvétellel tudatosította a hozzá fordulóknak, hogy kik ők, és kik lehetnek, ha megküzdnek a szenvedélybetegséggel.

A vasárnapi szentmiséken felolvasó családok:

Ápr. 22. (Húsvét 3. vasárnapja): Báránkó család

Ápr. 29. (Húsvét 4. vasárnapja): Képviselőtestület

Máj. 6. (Húsvét 5. vasárnapja): Gyarmati család

Máj. 13. (Húsvét 6. vasárnapja): Ministránsok

A hónap szentjei közül: Szent Karposz, Papülosz és Agathoniké vértanúk

Amikor Asia provincia prokonzula Pergamonban volt, keresztény hitük miatt elébe vezették Karposzt és Papüloszt. A prokonzul a bírói székbe ült, és megkezdte a kihallgatást: „Hogy hívnak?” Karposz így válaszolt: „Fő nevem ‚keresztény’. Ha azonban világi nevedet is tudni akarod: Karposz.” A prokonzul: „Ismered a felséges császárok parancsát, hogy tisztelnünk kell a mindenséget átható isteneket. Azt tanácsolom ezért, hogy lépj elő és áldozz nekik.” Karposz azonban szembeszegült azzal a kívánsággal, hogy hitét megtagadja, s ezt végül így magyarázta meg a prokonzulnak: „Hagyj fel a tisztelettel,

amellyel elhalmozod őket (az istenek szobrai)! Nem tudnak mozdulni, és teljesen védtelenek, ha kutyák és hollók bepiszkítják őket." Amikor a prokonzul látta, hogy rábeszélése eredménytelen, a kezénél fogva felfüggesztette Karposzt, és vaskarmokkal tépette. A szent hitvalló azonban utolsó erejével is hangosan kiáltotta: „Keresztény vagyok!” Rövid időn belül annyira meggyötörték, hogy már hangot sem tudott kiadni.

Eredménytelen párbeszéd után a prokonzul befejezésül nyersen megkérdezte Papülosztól: „Áldozol? Vagy mit tudsz ellene felhozni?” Papülosz így válaszolt: „Ifjúságom óta szolgállok Istennek, bálványoknak sohasem áldoztam. Keresztény vagyok, többet nem is kell tudnod rólam. Ennél nagyobbat és szebbet nem tudok mondani.” Erre őt is felfüggesztették és vaskarmokkal kínozták, s közben három hóhérpár váltotta egymást. Egy hangot sem adott, állhatatosan viselte el kínzói dühét.

A megkínzottak állhatatosságának láttán a prokonzul megparancsolta, hogy éгessék el őket elevenen. Amikor aztán magasra csaptak a máglya lángjai, Karposz hangosan felkiáltott: „Úr Jézus Krisztus, te tudod, hogy a te nevedért viseljük el mindezt!” És: „Áldott vagy, Úr Jézus Krisztus, Isten Fia, hogy engem, bűnöst, mindezek részesét méltóvá tettél magadhoz!” Imádságát bevégezve Karposz visszaadta lelkét a mennyei Atya kezébe.

Ezután pedig valami egészen szokatlan dolog történt: Agathoniké, aki ott állt -- érzékei által vagy lélekben, ki tudná megmondani? --, hasonlóképpen megtapasztalta „az Úr dicsőségét”, amelyet Karposz pillantott meg, és ebben annak jelét látta, hogy ő is a vértanúságra hivatott. „Ez a vendégség nekem készült -- kiáltotta fennhangon -; együtt kell ünnepelnem ezen a dicsőséges ünnepi lakomán!”

Agathonikét tüstént elfogták, és a nézők közbekiáltásaira, hogy mégiscsak éгezzen részvétet a fia iránt, akit árván hagy magára, így válaszolt: „Van Isten! Ő elég hatalmas ahhoz, hogy segítsen rajta. Ő viseli gondját mindennek. Én pedig készen vagyok!” Amikor magasba emelték a cölöpön, és már égette a tűz, hangosan felkiáltott: „Uram! Uram! Uram! Segíts nekem! Benned van a menedékem!”

A keresztények titokban összegyűjtötték Krisztus e vértanúinak maradványait, hogy megőrizték és tiszteletben tartásák őket.

Szép gondolat

Az igazi szeretet tettekbén, és nem a szavakban nyilvánul meg. Szereteted ne olyan legyen, mint az éhség, mely mohón válogat ehető és nem-ehető között, hanem mint a fény, mely egykedvűen kiárad minden előtte lévőre. (Weöres Sándor)

Gyermekeinknek - egy kis feladat

A múlt havi bibliai névrejtvény („*hőemelkedés pénzbeni értéke*”) megoldása: Lázár
Mostani feladványunk: „Jeremy földet túr” avagy „Jöjj, beszédes cica!”

Egy csepp derű- felnőttek sem árt

- Hogy mondják más szóval, hogy festékkatalógus?
- Mázlista